

השבוע
מינימום הפרס הראשון
450.000 ל"י

מינימום כלל הפרסים
900.000 ל"י

יום ה' - המועד האחרון
לספירת המספרים

**עשה לך מנהג קבוע -
מלא טוטו בכל שבוע!**

המועצה להסדר הימורים בספורט

מדינת ישראל
משרד החקלאות

להלן לוח המחירים המוסכם
26.3.76 - 21.3.76 ל"י

במסגרת ההוזלות בחנויות השרשרת של הסופרסל
והסופרמרקט וחנויות פרטיות שהצטרפו למבצע.

לצרכן
בל"י הק"ג

- 2.80
- 1.80
- 3.80
- 1.10
- 2.00
- 1.20
- 2.60
- 3.00
- 3.05
- 3.25
- 1.50

ירקות

- עגבניות מעולות
- גזר
- הציל
- כרוב לבן
- כרובית
- צנון
- תפוא"ד בתפוזרת
- תפוא"ר באריזה של 2 ק"ג
- בצל יבש מסוג מעולה
- בצל יבש ארוז בשקיות
- סלרי אמריקאי ארוז בניילון

פירות

- תפוחים גרנד אלכסנדר גודל 6
- תפוחים גרנד אלכסנדר גודל 6.5
- תפוחים זהוב גודל 6
- תפוחים זהוב גודל 6.5
- תפוחים יונתן גודל 5.5
- אגסים ספרדנה גודל 5
- אגסים ספרדנה גודל 5.5
- בננות
- תפוזים
- אשכוליות
- לימונים

עופות

- פטמים קפואים בשקיות שקופות
- מיני תנו עוף (עד 1.1 ק"ג העוף)
- גודל 1 (עד 1.4 ק"ג העוף)
- גודל 2 (עד 1.6 ק"ג העוף)
- גודל 3 (מעל 1.6 ק"ג העוף)
- תחתון הודו במגשים
- שוקיים חודיות בשקיות וירכיים

דגים
כסיף

- 15.90
- 13.40
- 12.20
- 11.00
- 15.00
- 11.50

8.50

יד חזקה

(המשך מעמוד 27)

"צריכים לכלוא את המסיתים", ירייה אחת, והם יברחו!"
אולם רבים וטובים בציבור הזה חשו שהמראות מזכירים להם משהו. העיר ה"נתונה בעוצר, הנוער המפגין, השוטרים המסתערים באלות ובמגינים. האם לא כך בדיוק ניראו הדברים, כאשר הנוער העברי התקומם נגד המנדט הבריטי? האם אין זיכרונות הנעורים של בני ה-50 קמים לתחייה - בצורה מהופכת וטראגית?

נוער מוסח ומחפרע

יימת שפה של כיבוש - שפה בינלאומית, הוזהב בכל הלשונות. היא נשמעה בארץ בתורכית, באנגלית, בערבית-ירדנית. עכשיו היא נשמעת בע"ב רית.

"נוער מוסח", "ההמון התפרע", "התפקיד הראשון הוא להחזיר את הסדר לתקנו", "בבטיח בכל מחיר את החוק (הסדר)", "מוטלת עלינו האחריות לדאוג לכך ש"הארכלוסיה בשטחים תוכל לנהל את חייה הנורמליים", "נכבדי העדה מעוניינים לשים קץ להשתוללות הצעירים", "לא ניתן לחפר את הדוריקום, שנוצר בין השילטונות והאוכלוסיה".

זוהי הלשון-הכפולה של כל כובש. הנוער שלנו "מפגין", הנוער שלהם "מתפרע". ה"נוער שלנו אידיאליסטי, הנוער שלהם "מורסח". כאשר העם שלך כפוף לכיבוש זה, העסקים הנותנים יד לכובש הם "משתפי פעולה", ו"קוויולינגים". כאשר אנחנו הכובש שים, רוצים "הנכבדים" על העם הכבוש בהחזרת "החוק והסדר". בין הכובש והכבוש יש יחסים אידיאליים: "דוריקום", "שלום בפועל", ובעיקר "נורמליזציה".

כאשר הפרנו אנחנו את הסדר בימי ה"מנדט" עשינו זאת מפני שרצינו בחירות לאומית. כאשר עושים זאת הם, הם זומ"מים מזימות, מתכוונים להשפיע על בחירות מקומיות ומחלים אינטריגות מסובכות שרק "מומחים לעניינים ערביים" מסוגלים להסבירן בכלי-התיקשורת.

שימעון פרס מדבר בטלוויזיה כמו ז'ק סוסל באלג'יריה. הארולד מקמייקל ב"פלשתינה (א"י). המושל הפורטוגלי באנג'ור לה. כל הכובשים מדברים באותה שפה, ואומרים אותם דברים, דברים הגיוניים ו"סבירים ושקטים ותרבותיים".

וכל המילים היפות של כל המושלים היפים לא הועילו - ולא יועילו.

הריסת ההנהגה המקומית

בשטחים הכבושים עצמם, התוצאה העיקרית של המאורעות היא הבאשה סופית את ריחם של חמנהגים המתונים. אילו ניתנה להם, לפני תשע שנים, הי אפשרות לפעילות פוליטית, אפשר היה להגיע עימם לפיתרון מדיני של הבעייה הפלסטינית. אבל ההיסטוריה חלסה על פניהם. הזמן לא עמד דום. דור חדש גדל בנדה, והוא מואס בוקנים השבעים, הער שים עסקים כליכך טובים תחת דגל הכ"י בוש.

השבוע ניראו העסקנים המקומיים במלוא ערייתם, הם התפטרו בהמוניהם, כדי לשמור על שרידי יוקרתם. אולם כבודם אבד לעיני כל. הם ניראו כקוויולינגים עלובים של על שילטון, והתעמולה הישראלית דאגה אף להגביר רושם זה. צעיר נורמלי בשכם וברמאללה מוכרח לבחול בנקנים עלובים אלה, חסרי הכבוד הלאומי.

כך, אחרי תשע שנים של כיבוש, מצליח השילטון הישראלי לשבור גם את השיכבה הזאת, הוא מפנה את השטח למנהיגי ה"פידאיון, ולמנהיגים החדשים שיתגבשו ב"שטחים במהלך המהומות עצמן.

הדבר החשוב היחידי הוא: נפתח דף חדש בהיסטוריה של הכיבוש. הדברים לא יחזרו למה שהיו. אחרי הסערה יכול לבוא שקט, אבל יהיה זה השקט שלפני הסערה הבאה.

הכיבוש הגיע לשלב הקלאסי. הוא יצטרך להיות יותר ברוטאלי, יותר גלוי, יותר חשוף לעיני העולם.

החיילים אשר ירו בילדים המפגינים באבז'דס, הצליחו לספק לעם ה"פלסטיני גיבור לאומי, שילכד סביבו את דעת-הקהל בעולם כולו: ילד שנורה ב"מאבק על חירות עמו.

במדינה

מיעוטים

העבדים החדשים

מאות פועלים ערביים

ננעלים מדי-לידה

עז-ידי מעסיקהם היהודיים

הכבאים שפרצו אל הבניין, שעלה בלה-בות בדרום תל-אביב בשבוע שעבר, גילו בו שלוש גוויות חרוכות של פועלים ע"ב ביים, שנשרפו בשנתם. חקירה עשויה לשפוך אור על התופעה של געילת פועלים ערביים, הבאים מהשטחים, למשך הלילה על-ידי מעסיקהם היהודיים.

שניים או שלושה? בעל המיבנה ש"נשרף, שלמה יודלביץ, נזעק מייד אל הר מקום, בקצה הרוב העלייה בתל-אביב. הוא דיווח לכבאים כי בבניין ישנים שני פועלים. שעות ספורות לאחר-מכן כבר טעו יודל"ביץ כי שני הפועלים היו שומרי המיבנה, ואילו לאחר גילוי הגוויות שונתה הגירסה פעם נוספת: שניים מהערבים, מוחמד ג'מיל ג'וחא וסעיד עבד ג'וחא, עבדו במפעל המיזורים ביום, ובלילה הצטרף אליהם ג'מיל עבד ג'וחא. בן-רמישפתחם, שלושתם ישנו יחד ושמרו על הבניין.

שומר, מה מדלי? אולם, בין אם היה זה שריפה סתם, או הצתה מכוונת, כפי שחושדת המישטרה, אין להניח שכבר בשעה תשע ורבע בערב, השעה שבה פרצה הדליקה, גמו השומרים כולם את שנתם. האם יכלו להמלט בעוד-מועד מן הלהבות, ורק דלת נעולה מנעה בעדם להציל את חייהם? רק המישטרה יודעת את התשובה, והיא לא גילתה אותה.

המישטרה הסתפקה בכך שהעבירה את גופותיהם למכון לרפואה מישפטית באבז'ר כביר, ואנשיה עסוקים בחקירה אם היה זה מעשה-הצתה על רקע של פרוטקשן. אולם מאחרי מיקרה זה עומדת שאלה עקרונית: מה עושים, בלילות, הפועלים הערביים הרבים? היכן הם ישנים? מיספר הפועלים הערביים העובדים ב"תחומי הקו הירוק, בעיקר באיזור המרכז, אינו ידוע במדוייק. ההערכות, הניתנות אחת לכמה חודשים על-ידי גורמים שונים - מוסמכים יותר או פחות - נעות בין עשרת אלפים ל-90 אלף.

מרבית הפועלים עוסקים במה שמכונה בפי הישראלי המצוי, "עבודות חמורות", בידור והטרדה. עד אחרי מלחמת יום-הכיפורים, העדיפו מרבית הפועלים ל"לון בבתים שבהם עבדו, או בבניין, במקור מות-העבודה האחרים. הקבלן היה מסדר עבורם חדר קטן, ושם היו הפועלים ישנים. אותו קבלן חוייב על-ידי המישטרה להודיע על ריכוזי ערבים שנשארים ללון בתחומי הקו הירוק, ובכך נסתיים תפקידו. המישטרה נהגה לערוך ביקורים ובדיקות, על-פי רשימה שהמציא לידה הקבלן, ו"להבטיח פיקוח על אותם ערביים.

מאז 1973 השתנו פני הדברים. הערביים החלו נוהגים להיפגש בלילות עם חבריהם העובדים כביר, ולנוע בקבוצות למרכזי הבידור בערים שבהן עבדו. במישטרה נת-קבלו, לדבריה, תלונות רבות של אזרחים על הטרדה, רעש, הפחדת קטינים ותלונות אחרות על הערביים. הצעד הבא היה הגבלת צעדיהם של אותם שהעדיפו להישאר - בניגוד לחוק - בתחומי הקו הירוק, בהחל-טה משותפת של מישטרת ישראל, המימשל הצבאי, משרד-הביטחון ומשרד-העבודה הוחלט, להצר את צעדיהם של הפועלים, ההחלטה קבעה, כי אסור לערביי השטח חים להימצא בתחומי הקו הירוק בלילות, וכך, הקבלנים והמעסיקים היהודיים מצאו פיתרון. אמנם, אסור לערביים להסתובב, אבל בתוך הבניינים הם יכולים להימצא, וכדי שיהיו בטוחים שאכן הערביים אינם יוצאים, החלו קבלנים נועלים אותם.

שום קבלן יהודי לא יודה שהוא כולא את פועליו למשך הלילה, גם בעלי המיסעדות, מסרבים להודות שסמוך לסגירה מארג"נים הפועלים את מיטותיהם הארעיות ל"שנת-לילה, במיטבחים השחובים, ובעל העסק סוגר והולך לישון בביתו.*

מישטרת ישראל העלימה עין עד כה מן התופעה, מחוקקי הגבלה ודאי שאינם יודים עים על תופעת הכליאה, העוקפת את החוק בהצלחה, אך גם טומנת לעובדים הערביים מלכודות-מוות.

* השבוע הבטיח מזכ"ל ההסתדרות, ירו"חם משל, על-פי דרישתו של אורי אבנרי, לערוך חקירה בנושא זה.